

הבוקר גשם, הנאמרות בתחזית מזג-האוויר ברדיו, יכולות להחת סימן לטוכני ה- אינטליגנס בצפון אפגניסטאן לחטוף את ראש המשלחת הארכיאולוגית הסובייטית. מתכוון של "עוגיות אנגליות" בפנית עקרת הבית יכול לשמש סימן לראש הרשת ב- קאהיר לשים פצצה במשרדי השגרירות ה- בריטית.

השבוע פרסמו צהרונים ישראל כותרות שמנות: "בן-גוריון - לביקור באפריקה". תוכן הדיעה: נסיעה מתוכננת של ראש-המשלה, בסוף השנה, בכמה ממדינות ה- קהילינגים השחורים, שביקרו לאחרונה ב- ישראל. אך בלשון הצופן היה פירוש ה- כותרת: "הובסח מחדש שלטון-היחיד של בן-גוריון".

רק חצי תריסר אנשים בישראל הבינו את הצופן. היו אלה מקורבי בן-גוריון, שידעו כי על ביקור זה הוסכם עוד לפני ששה שבועות. אולם אז הוטל איפול גמור על הפירסום. מקורבי בן-גוריון הודיעו לעתונאים יודעיהם: "אנחנו נפרסם את הדבר רק כאשר יהיה בטוח כי בן-גוריון יעמוד בראש המשלה הבאה".

כך, על-ידי הודעה על ביקור בחלטה ה- עילית ובדא-הומי, נמסר ביום כי השבוע ליועד-דבר כי דויד בן-גוריון בוטח בהקמת ממשלה שתחיל לו דיקטטורה שלמה.

שאלת תם. השלב האחרון במשאומתן הקואליציוני התחיל כאשר החליטה מפא"י שהגיעה השעה לשים קץ לכל הקומדיה ולהק את החבל סביב צהר יריביה.

הכלי המיועד היה נציג המפד"ל במועדון-הארכע. לדתיים יש מומן הסכם סודי עם מפא"י, המגדיר בפרטי פרטים את האתנן שיוכז לו בממשלה החדשה. עתה, לפי הצעת מפא"י, שאל נציג המפד"ל את שאר שלושת חבריה-המועדון אם הם מוכנים לה- קים קואליציה-נייר עם חרות.

לכאורה, היתה זאת שאלה מוצדקת בהח-לט. בהעדר אפשרות להקמת ממשלה אלטר-נטיבית, אין כל טעם להגיש אולטימטום למפא"י (ראה הניוון). אך כחנת הדתיים לא היתה לקבל תשובה חיובית. הם ידעו היטב כי אחדות-העבודה כבר החליטה לפני כן להתנגד לרעיון-נייר.

כך הביאה שאלת הדתיים לפיצוץ. מפל-גות השמאל הודיעו כי לא יסכימו לכל-ממשלה שמפא"י לא תהיה חברה בה. הודעה זו הפכה את המשך קיום מועדון-הארכע לפארכה. שהר היתה זאת איחלת לדרוש ממפא"י להיכנע בשעה שהובהר לה שאין כל אפשרות להקים ממשלה בלעדיה.

קצת אינפורמציה. השאלה היתה: איך לפרק את המועדון ללא ביוון גדול מדי? שוב היה לדתיים הזריונים פתרון. הם הציעו "הצעת-פשרה": לתת למפא"י "רוב מסוייג" - היינו רוב ממש, ש- יהיה כפוף לכמה הגבלות קלושות, וגם זה רק במקרה שכל שאר הסיעות בממשלה יתנגדו במשותף להצעה מסויימת של מפא"י.

אותה הצעה כבר נדחתה פעם על-ידי המועדון. השבוע שוב העלה אותה ישראל בריהודה, איש אחדות-העבודה, בתור יושב-ראש הישיבה, בשם המפד"ל. הליברלים התנגדו מייד. טענתם: אם מועדון-הארכע יסכים להצעה זו, יוצר מצב בו תדרוש מפא"י רוב בלתי-מסוייג, ואילו המועדון יציע רוב מסוייג. שוב לא יהיה ויכוח אם בכלל לתת למפא"י רוב, אלא רק איוה מין רוב לתת לה. יהיה זה סוף הנסיון למונע דיקטטורה מפא"יית.

גישה זו היתה הגיונית. אך להפתעת כל הנוכחים, ביקש ישראל גלילי לפתע את רשות-הדיבור. "אני רוצה למסור אינפור-מציה", אמר גלילי. "אחדות-העבודה הח-ליטה שהיא מוכנה לעיין בהצעה, בתנאי שמפא"י תסכים לה".

כל הנוכחים ידעו, כמוכן, שמפא"י כבר הודיעה שאינה מסכימה לה. הם שאלו את עצמם: מה כחנת גלילי יכול היה להיות רק הסבר אחד: אחדות-העבודה היתה מוכנה לכניעה, אך לא ידעה עדיין איך.

אלא שהדבר שוב לא היה חשוב. אחרי שרעיון קואליציה-נייר ירד סופית מסדר ה-יום של מועדון-הארכע, שוב לא נשאר כל ספק כי תקום ממשלה בה יהיה למפא"י רוב. האלטרנטיבה היחידה היתה עריכת בחי-רות חדשות - דבר שכל המפלגות סלדו מפניו.

שאלת המחיר. כך התפרק, למעשה, מועדון-הארכע. השאלה היתה רק מי יהיו גרורי מפא"י בממשלה הבאה של בן-גור-יון: הליברלים או השמאל?

השאלה שוב לא היתה אלא שאלה של מחיר. המאבק, שהחל כמסע-צלב לשם (המשך בעמוד 6)

העם

אשרי עם

אשרי עם שאין לו כמשלה. כך, על כל פנים, נדמה היה השבוע לכמה וכמה מאז רחי ישראל.

כי מעולם לא שפרה גנת-חלקה של ה- מדינה כמו בשבועות האחרונים, כאשר לא עמדה בראשה ממשלה בעלת יכולת פעולה. המדינה זכתה בהם לסידרה של הצלחות כמעט חסרות-תקדים.

תחילה התפרקה רע"ם וחוסל הפיקוד ה- מאוחד לצבאות סוריה ומצרים - מבלי שישראל נקפה אצבע. לאחר מכן נעלמו סיכוייו של המדינאי הערבי, מוגני סלים, להיבחר לתפקיד המזכיר הכללי של האו"ם - וגם זה בלי קשר עם עמדת ישראל. לאחר מכן גברו לפתע סיכוייו של נציג בורמה, המדינה היחידה באפריקה הרו-חשת ידידות לישראל, לקבל תפקיד זה - מבלי שישראל עשתה דבר בעניין זה.

גם בחזית הפנימית היה הכל שפיר. בידי לוי אשכול עלה לערוך מסע-היטלים מוצלח, תוך ניצול לרעה של רגשות האורח ביחס לעלייה. מלחה-הקליטה הציני נתקבל תוך אחדות לאומית, גם בלי ממשלה. "חבל להקים ממשלה חדשה", אמר ה- שבוע עסקן במסדרון הכנסת, "היא רק תקלקל!"

אנשי חרם

מעשה באדם שהלך לבקר בתערוכת ציור ירווי של רמבראנט. עמד לפני ציור אחד, עיקם את אפו ואמר: "המסמ, לא ביותר" עבר לציור שני, הניד בראשו ואמר: "די טוב" ניגש לציור שלישי והפליט: "רע, רע מאוד"

שומר התערוכה עקב אחרי האיש, וחמתו בערה בו השחית. לבסוף שוב לא יכול לסבול. "אדוני", אמר בקול נמוך, "אתה טועה. לא הציורים עומדים כאן לביקורת. אלא המבקרים!"

לפני כמה שבועות התכנסו ראשי העיר ירושלים הנכבדים, כדי לדון בקביעת מועמ-דים לתואר אורח-הכבוד של העיר. נציג אחדות-העבודה הפליט את שמו של הפרו-סור מארטיין בובר, הפילוסוף בן ה-83, גדול אנשי-הרוח במדינה, הישראלי היחיד המופיע דרך-קבע בכל אנתולוגיה של המה האנשים הגדולים בעולם.

פרנסי העיר הגיבו כאילו התקנאו בונקי חלם. שמו של בובר עורר אצלם רק גיחוך ובוז. איך אחד מבין כל הנוכחים לא תמך בהצעה. כי לדתיים יש חשבון ישן עם הפילוסוף הדתי, החולק על כמה מן ה-מוסכמות של סוחר-הדת. חסידי בן-גוריון מכיטים בו בעין וזעמת מאז השמיע את קולו בפרשת-לבוך. ואילו אנשי חרות שוג-אים מאז ומתמיד את רודף-השלום הדתיק, שהוא מאבות רעיון הפרוציה השמית.

שמו של בובר אף לא הובא להצבעה. במקומו הוענק תואר אורח-הכבוד לפועל זקן, שחשיבותו ההיסטורית נובעת מן ה-עובדה שלימד בשעתו את ראש עיריית חלם לחצוב אבנים.

הדיעה על כך פורסמה באותו יום בו נסחבר כי דאג האמרשילד המנחה, שהיה גם חבר ועדת פרסי-נובל, שקד בימיו האח-רונים על תירגום יצירות בובר לשבדית, כדי לאפשר את הענקת פרס נובל לפרו-סור הירושלמי המזויקן.

כאשר נתפרסמה הדיעה, לא ידעו אז רחי ירושלים אם לצחוק או לבכות. פרנסי עירם הסמיקו, גימגמו, הבטיחו שהפרופסור בובר יהיה עתה האיש הראשון בתור ל-קבלת תואר אורח-הכבוד.

השאלה היא רק אם אמנם כבוד הוא לפרופסור בובר להיות אורח בעיר שאלה הם פרנסיה.

הקואליציה

פירוק המועדון

כל קורא של סיפורימתח יודע מה חשי-בותו של צופן. המילים, בליברפול ירד

• מועמדות סלים חוטלה על-ידי ברית המועצות, שלא ראתה בערבי פרו-מערבי. בדיונים לא היה כל משקל להתנגדות יש-ראל, שהסתמכה גם על העובדה שסלים נמ-יע מלחוח את ידי גולדה מאיר בקבלת פנים רשמית. מעניין כי בשעתו המליך סלים את עורך העולם הזה לקבלת-פנים רשמית שערך למשלחת נוחמי אגנידיה (העולם הזה 1114).

היא שונה... היא מיוחדת במינה

היא..

"BLENDED"

סיגריות פילטר KING SIZE

20 סיג. 75 אג.

זוצרת דובק - ערבות לטיב

פרסום ריר יעקסון

שינוי כתובת -

חמינוי המשוה את כתבתו, מתבקש להר-דיע על כך לחלקת החינויים שבועיים מראש, כדי לטנוע עיכובים במשלוח.